

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

முப்புது ஆண்டுகளுக்கும் மலோக மறேக் வங்கத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் "இடது முன்னணி" யின் முதல் அமைச்சரவையில் (1977-80) நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் அசோக் மித்ரா. மயை அரசில் பொருளாதார ஆலோசகராகப் பணியாற்றியுள்ள இவர், "எகனாமிக் அன்ட் பொலிடிகல் வீக்லி" போன்ற ஆங்கில

ஏடுகளில் கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர். சி.பி.எம். கட்சியின் மீது இன்னமும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அசோக் மித்ரா, நந்திகிராமத்தில் சி.பி.எம். கட்சியின் குண்டர்படையும் போலீசும் நடத்திய கொடூரத் தாக்குதலையடுத்து "ஆனந்தபசார்" பத்திரிகையில் (கடந்த 2008 ஏப்ரலில்) எழுதிய கட்டுரையின் தமிழ் வடிவத்தைக் கீழே தருகிறோம். நந்திகிராமம் பற்றி காழ்ப்புணர்வோடு நாம் எழுதுவதாக சி.பி.எம். அணியினர் கருதி வரும் வளையில், அவர்களின் முகாமில் இருந்தே மனசாட்சி உள்ள ஒருவரின் உள்ளக் குமுறல் இது!

கடந்த இரண்டு வாரங்களாக மறேக் வங்க மாநிலத்தின் நந்திகிராமத்தில் நடந்தவை பற்றி நான் ஏதும் சொல்லாமல் இருந்தனே என்றால், அது நான் சாகும் வரை எனது மனதைப் பிடித்து உலுக்கிக் கொண்டு இருக்கும்; வதேனையால் துடித்துக் கொண்டு இருந்திருப்பனே. ஒரு காலத்தில் எனது தோழர்களாக இருந்தவர்களுக்கு எதிராக இப்போது நான் பசிக் கொண்டு இருக்கிறேன். அவர்களின் கட்சியும் அதன் தலமையும் தான் கடந்த 60 ஆண்டுகளாக எனது ஆதர்சமாகவும் இலட்சியக் கனவின் மையமாகவும் இருந்தன.

ஆளுநர் விவகாரத்தில் இருந்து இக்கட்டுரையைத் தொடங்குவோம். ஆனந்த பிரசாத் சர்மாவையோ, ராஜ்ஷே வரையோ (அப்போது பிற மாநிலங்களில் ஆளுநர்களாக இருந்தவர்கள்) ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் எவருமே, எளிமையும் நேர்மையும் அறிவும்மிக்க கோபாலகிருஷ்ண காந்தியை ஆளுநராகப் பெற்றிருக்கும் மறேக் வங்கம், கொடுத்துவதைத் மாநிலம் தான் என்பதை நிச்சயமாக ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

ஆளும் கட்சியின், அதன் மையத்தலமையின் அனுமதியின்பரீல்தான் கோபால கிருஷ்ண காந்தி அப்பதவிக்கு வந்தார் என்பதையும் சொல்லியாக வேண்டும். ஆனால், கட்சியால் எதிரி என வரையறுக்கப்படும் அளவிற்கு அவர் செய்த மிகப் பெரிய தவறு என்ன?

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

நந்திகிராமத்தில் இருந்து கட்டாயமாகத் துரத்தப்பட்ட கஜேரி முகாமில் தங்க வகை கப்பட்டவர்கள், வீடுகளுக்குத் திரும்பி வந்ததை சட்டவிரோதம் என்றும், மன்னிக்க முடியாததென்றும் ஆளுநர் கண்டித்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அவர் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. உண்மையில், அம்மக்கள் திரும்ப வரவழகை கப்பட்ட விதத்தைத் தான் அவர் கண்டித்தார். அதனையும் கண்டன வார்த்தைகளால் கூறிப்பட்டு அவர் கண்டிக்கவில்லை. இப்போதோ, அம்மக்கள் திரும்ப அழகை கப்பட்டதன் பின்னணி அனாதையும் ஊரலகை கலெல்லாம் தெரியும். துரத்தப்பட்ட மக்களை அவர்களின் சொந்த வீடுகளில் குடியமர்த்தி அமதிப்படுத்துவதற்கு கடந்த 11 மாதங்களில் அரசியல் துதுசுமரசம், நிர்வாக ஏற்பாடு போன்ற எண்ணற்ற வாய்ப்புகள் அரசுக்கு இருக்கத்தான் செய்தன. ஆனால், அவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டுத் தொடர் மிரட்டல்கள், போலீசு நடவடிக்கை, துப்பாக்கிச் சூடு போன்றவற்றைச் செய்ததால் பரிதாபகரமான முடிவான ஏற்பட்டது.

இருந்தபோதும், முயற்சித்துப் பார்க்க அரசுக்கு வேறுவழிகளும் இருந்தன. மீட்கத்தனமான துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததும், இறந்தவர்களுக்கும் காயமுற்றவர்களுக்கும் அரசு நிவாரணத் தொகையை உடனவேழங்கியிருக்க முடியும். வன்முறைகை கூற்றங்களில் ஈடுபட்ட போலீசு துறையீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியாவது கொடுத்து இருக்க முடியும். நாட்கள் பல கடந்தும் அரசு எதையுமே செய்ய வில்லை.

ஆனால், அரசின் அறிவிப்புகளோ, "உஷ்! விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது!" (மரத்தி நாடகக் கலஞர் விஜய் டெண்டுகரின் நாடகத் தலைப்பு) எனும் பாணியில் தான் இருந்தது. மம்தா பானர்ஜியை அழைத்து இந்தப் பிரச்சினையில் அவர் முன்வகைகும் நிபந்தனைகளை விவாதிக்க, மிகவும் மீதத் அரசியல் தலைவர்தான் (ஜோதிபாசு) முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டியிருந்தது. பரிந்துரைகை கப்பட்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் மேற்கொண்டு அரசு எதையும் செய்யவில்லை.

பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் மீதத் தலைவர் அசோக் கோஷ் முயற்சியால் அனாதைத் துக் கட்சிக் கட்டம் ஒன்று கட்டப்பட்டது. ஆளும் கட்சியின் மறைமுக நிர்ப்பந்தங்கள் மிரட்டல்களால் அதுவும் முடக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில், நந்திகிராமத்தில் நிலவிய நிச்சயமற்ற சமூலை எதிர்க்கட்சிகள் தங்கள் ஆதாயத்துக்காகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தன. பல்வேறு வர்க்கங்களும், அமைப்புகளும் பலவண்ணக் கட்டணி கட்டி அங்கே இயங்கி, பதற்றத் தீயகை கொழுந்துவிட்டு எரிய வதைத் துக்கொண்டிருந்தன. பதினோரு மாதங்களாக வீழ்ந்த மக்களின், சொல்லொணா சோகத்துக் கலெல்லாம் அரசுதான் நரேபிப் பொறுப்பாளி.

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

நாம் சற்றுப் பின்நோக்கிப் பார்ப்போம். ம.வெங்கத்தில நந்திகிராமம் சம்பவத்துக்கு முன்பே சிங்கபுரில் ரத்தவள்ளம் ஓடியது. இடது கட்டணி அரசு நாட்டுடமையாகக் கப்பட்ட தொழில் துறையை விரும்புவது கிடையாது. அவர்கள் இம்மாநிலத்தில் தனியார் தொழிற் துறையை நிறுவ மட்டும் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். ஆகவேதான் தசிய, சர்வதசிய மதுலாளிகளாகக் காக நிலம் பறித்துத் தர உறுதிமொழிகள் தந்துள்ளனர்.

அவர்களின் தரேதல் அறிக்கையி லயே இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பதாலும், தரேதலில் 235 தொகுதிகளை வனென்றி ருப்பதாலும், இதற்கெனத் தனியாக தயாரிப்புகள் எதனையும் செய்ய வணேபி இருக்கவில்லை. திடீ ரென விவசாயிகளிடம், "நிலத்தை விட்டு வளையிறுங்கள்; எஜமானர்கள் அங்கே தொழிற் சாலகைளை நிறுவப் போகிறார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டது. சிங்கபுரில் எழுந்த எதிர்ப்பு, மோதல்கள், அதன் விளைவாகச் சிந்திய இரத்தம் ஆகியவற்றில் இருந்து குறைந்தபட்சப் பாடம் கற்றிருந்தால்கூட, அரசால் நந்திகிராமத்தில் கவனமாகச் செயல்பட்டிருக்க முடியும். ஆனால் அதுதான் கிடையாதே! எப்போதும் போல அரசு திமிராகத் தான் நடந்து கொண்டது. கட்சியின் உயர்மட்டத் தலைவர்கள் கூட நந்திகிராமத்தில் எதிர்க் கட்சிகளே இல்லாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். எதிர்க் கட்சியினர் அப்பகுதியில் வளர்வதற்கு அரசே வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. ஆளும் கட்சியின் மீது விசுவாசமாக இருந்த தொண்டர்கள், அரசின் முடிவை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தவாடனக் கட்சியை விட்டுத் துரத்தப்பட்டனர்.

பதினோரு மாதங்களாக அரசியல், நிர்வாகரீ தியான மாற்றுகளைப் பற்றி ஆராயாமலும் செயல்படாமலும் வாயை மூடிக் கொண்டது அரசு. சதித்திட்டம் ஒன்று புதிதாய்த் தீட்டப்பட்டது. போலீசு துறை அப்பகுதியில் செயல்படாமல் இருக்குமாறு உத்திரவிடப்பட்டுள்ளதாக உள்துறை செயலாளர் மீண்டும் மீண்டும் கறிவந்தார். ஆனால், மாநிலம் முழுவதி லுமிருந்து கபலிப்படை திரட்டப்பட்டது. எல்லாத் திசைகளிலி ருந்தும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் நந்திகிராமத்தை மாற்றுகையிட்டனர். பறவகைகள், ஈக்கைகள் உள்ளிட்ட, பத்திரிக்கையாளர்கள் எவரும் அம்மாற்றுகையைத் தாண்டி அனுமதிக்கப்படவில்லை.

அடுத்து, ஆளும் கட்சியின் ஆயுதப் படை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நந்திகிராமம் பகுதியில் நுழைந்து அப்பகுதிக்குத் திரும்ப வந்து குடியிறேயவர்களை எல்லாம் அடித்து நொறுக்கியது. வீடுகளைக் கொளுத்தியது. ஓட்டுமொத்தமாகப் பழிவாங்கும் வறியில் நந்திகிராமத்திற்குள் இருந்த வர்களை எல்லாம் வடெபித் தள்ளியது. அகதிகளாக மீண்டும் வளையிறுபவர்களின் ஓலம் நந்திகிராமத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதியெங்கும் எதிரொலித்தது.

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

அரசுத் துறை செயலாளர்கள் மஹமாக ஆளுநருக்கு நடந்தவை எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கக் கூடும். அவரும் அமைச்சரவையைக் கட்டுப்படுத்தும் நாயகரிடம் அமைதியை நிலைநாட்டக் கோரியிருக்கக் கூடும். ஆனாலும் பயன் ஏதும் இல்லலை. தொடரும் வன்செயல்களால் இரத்த ஆறு இன்னமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆளுநர், இச்சம்பவத்தைக் கண்டித்துப் பகிரங்கமாக அறிக்கை வெளியிட்டார். அவர் அதில் என்ன சொல்லியிருந்தார் என்பதோ, அவ்வாறு அறிக்கை விடுவது அரசியல் சாசனத்தின் வரையறைக்கு உட்பட்டதா என்பதோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், மனிதத் தன்மையின் வரையறையை ஏற்றுக் கொண்ட எவருக்கும், இவ்வாறு அறிக்கை வெளியிட்டதில் வேறு கருத்து ஏதும் இருக்க முடியாது.

உள்ளபடியே இப்போதைய பிரச்சினை சிங்கப்பூரும் நந்திகிராமும் மட்டுமல்ல. அது இன்னும் ஆழமானது. மிகவும் அபாயகரமானதும் கூட. தவறுகள் மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. ஒரு கணம் எண்ணிப்பாருங்கள். பெரும்பான்மை பலத்துடன் இடது முன்னணி வற்றிப் பெற்று ஒன்றரை ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. இக்குறுகிய கால இடவெளியில் தான் எத்தனை மரக்கமான, முட்டாள்தனமான நடவடிக்கைகள்!

மாநிலத்தின் முழுக் கட்டுப்பாடும் நம்மிடம் இருக்கலாம். கிரிக்கெட் வாரியத்தின் தலைவர் கூட நமது கட்டளக்கறே பத்திரே நடவடிக்கைப்படலாம். நமது வேட்பாளர் தோல்வியடையும் போதெல்லாம், "தீய சக்தியின் வற்றி" என்றும் "தீய சக்தியை விரட்டி அடிப்போம்" என்றும் சொல்வோம்.

ஆனால், சாதாரண மக்கள் மட்டுமல்ல; பொருளாதார சிந்தனையாளர்கள் கூட நந்திகிராமம், சிங்கப்பூர் நிலப்பறி குறித்து வேறுபட்ட கருத்துகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். "அவ்வாறு கருத்துரைப்பவர்களுக்கெல்லாம் அரசை நடத்துவது பற்றி என்ன தெரியும்? வேறும் புத்தகப் புழுக்கள்!" குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார நிபுணரும், கட்சித் தோழருமான பிரபாத் படநாயக்கின் ஆளுமையையும் இதே மாதிரிதான் அவமானப்படுத்தினர். நாம் தான் எல்லாம் தெரிந்த அரசாங்கம் ஆயிற்றே! கிரிக்கெட், கவிதை, நாடகம், சினிமா, நிலப்பறி மாயாஜாலம் என அனைத்தும் தெரிந்த அரசாங்கம், நம்முடையது! 235 சீட்டர்கள் வன்ற நமக்கு அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தின் நன்மை தீமைகளைப் பற்றி எவரும் விளக்கவாரை நடத்த வேண்டுமா, என்ன? 1987இல் ஜோதிபாசு தற்போதைய சட்டமன்ற வற்றியவை அடிக இடங்களுடன் வற்றிப் பெற்றிருந்தார். ஆனாலும் அவரிடமிருந்து இவ்வளவு திமிர் வெளிப்பட்டதில்லை.

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

இப்போது, திமிரோடு அரைவகை காட்டுத்தனமும் சரேந்துள்ளது. பல புத்தாண்டுகள் கடந்த பின்னரும் மே.வங்கம் கல்வியில் பல மாநிலங்களையிடப் பின்தங்கிய நிலையில் தான் உள்ளது. மைய அரசின் வலையை வாய்ப்புத் திட்டங்களாகக் காண நிதி தடையின்றி வருகிறது. ஆனால், இங்கு நிர்வாக ரீதியான முன்முயற்சி ஏதுமில்லாததால் வலையில்லாத திண்டாட்டமும், பட்டினியும் அப்படியே இருக்கின்றன. மைய அரசு கோதுமையும் அரிசியும் வழங்கிட ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தும், மாநில அரசு அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளாததால், நடுத்தர மற்றும் ஏழை மக்களுக்கு ரசேனில் இவற்றை விநியோகிக்க முடியவில்லை. வறுமையைக் கோட்டுக்கூகக் கீழே இருப்போரின் பட்டியலில் கட்ட ஏகப்பட்ட குளறுபடிகளும் விடுபடல்களும் மலிந்துள்ளன. சிறுபான்மையினரின் முன்னேற்றத்திற்காக இம்மாநில அரசு எதையும் செய்யாமல் இருப்பதனை சச்சார கமிட்டி அறிக்கையே பட்டியலிட்டுள்ளது.

மர்மமான முறையில் மாண்டு போன ரிஸ்வான் ரகுமான் விவகாரத்தையே எடுத்துக் கொள்வோம். போலீசு துறைத் தலைவரும் அவரது கட்டாளிகளும் உடனடியாக (பத்திரிக்கையாளர் சந்திப்பு நடந்த அன்றே) நீக்கப்பட்டிருந்தாலோ, அல்லது சி.பி.ஐ.க்கு விசாரணை மாற்றப்பட்டிருந்தாலோ மக்களின் கடுங்கோபத்தை ஓரளவிற்குத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனால், நாம் காண்பதோ வேறு. இப்படி பல உதாரணங்களை அடக்க முடியும்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் இடது முன்னணி அரசு பதவி ஏற்றுக் கொண்ட காலகட்டத்தில், அது வற்று அரட்டை அடிப்பதற்காக எழுந்தாளர் கட்டிடத்தில் (மே.வங்கத்தின் தலைமைச் செயலகம்) போய் உட்கார்வில்லை. மாறாக, மக்களுடன் இருந்து கொண்டே, அவர்களின் அறிவுரைகளைக் கேட்டு, அதற்கேற்ப அரசின் திட்டங்களைத் தீட்டுவதாகத் தான் அதன் நோக்கம் இருந்தது. இதனை முன் வைத்தே பஞ்சாயத்து முறை மீம்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், இப்போது அது செயலிழந்து விட்டது. பஞ்சாயத்துகள் ஜனநாயக முறைப்பித்தரேந்தெடுக்கப்பட்டாலும், அவை பரிதாபகரமான நிலையில் தான் இன்று உள்ளன. அவற்றுக்கு வந்து சேரவும் கொஞ்ச நஞ்ச நிதியும் கட்ட முறையாகச் செலவிடப் படுவதில்லை.

வதேனமைக்க உண்மைகளை இனிமேலும் தவிர்க்க முடியாது. "நீங்கள் முன்பு எப்படி இருந்தீர்கள், அப்படி இன்று இல்லை" என்ற எஸ்.பி.பர்மனின் பிரபல சினிமா பாடல் வரிகளைப் போலத் தான், இன்றைய சி.பி.எம். கட்சியின் நிலைமை உள்ளது.

கட்சியில் இப்போது இருக்கும் உறுப்பினர்களில் 90 சதவீதம் பரே 1977க்குப்

Written by

Wednesday, 21 January 2009 19:53 - Last Updated Thursday, 22 January 2009 07:15

பின்னர் சரேந்தவர்கள். 70 சதவீதம் பரே 1991க்குப் பிறகு சரேந்தவர்கள். இவர்கள் எவருக்கும் கட்சியின் தியாக வரலாறு எதுவுமே தெரியாது. இவர்களைப் பொறுத்த அளவில் புரட்சிக்கான அர்ப்பணிப்பும் சோசலிசமும் வறும்மனதே கதையாடல்கள் மட்டுமே. மமேபாடூதான் புதிய கொள்கையாகிப்போனதால், சூய மமேபாட்டூக்காக மட்டுமே இவர்கள் கட்சியுடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்கின்றனர். பெறுவதற்காகத்தான் வருகிறார்கள் ஒழிய, இழப்பதற்காக அல்ல. இவர்கள் பல்வற்றோ தந்திரங்களாகக் கற்றுக் கொண்டு அரசின் பல்வற்றோ சலுகைகளை அனுபவிக்க ஆளும் கட்சியுடன் ஒட்டிக் கொண்டுள்ளனர். தலைவர்களை வானளாவப் புகழ்ந்து தள்ளுவதுதான், சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு இவர்கள் கையாளும் தந்திரங்களில் மூதன்மையானது.

கட்சி முழுக்க துதிபாடிகளும் அரசவை விகடகவிகளும் நிரம்பியிருக்கின்றனர். அதை விட சமீக விரோதிகளின் ஆதிக்கமும் கட்சிக்குள் பெருகி இருக்கிறது. பல்வற்றோ காரணங்களாக ஏனைய கட்சிகள் சமீக விரோதிகளை வதைத்துக் கொள்ளுவது வாடிக் கதைதான். இருப்பினும், அங்கெல் லாம் அவர்கள் பின்னணியில்தான் இயங்குவர். தவே ஏற்படும் போது மட்டும் அவர்கள் பயன்படுத்தப்படுவர். எழுபதுகளில் இத்தகைய சமீகவிரோதிகளின் கட்டாரமாக காங்கிரசுக் கட்சி இருந்தது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு அந்தேகத்தான் ஏற்படப் போகிறது என அஞ்சுகிறேன்.

நடுங்க காலமாக கட்சியில் இருந்துவரும், பல்வற்றோ தியாகங்களைப் புரிந்த வயதான பல தோழர்கள் நம் பிக்கை இழந்து விரக்தியை நோக்கித் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒரு வளை கட்சிக்கு எதிராக ஒருங்கிணைந்த போராட்டம் ஒன்றை நடத்தி, அதனால் கட்சி அவர்களதைத் தக்கி எறிந்தால், கட்சியை மட்டும் நம்பி வாழ்க்கை நடத்தும் அவர்களின் கதி என்ன ஆகும்?

திரு.ஜோதிபாசுவாக்காக நான் வருந்துகிறேன். ஏனெனில் அவருடன் சரேந்து 1977, ஜூன் 21இல் பதவி ஏற்றுக் கொண்ட இடது முன்னணி அரசின் 4 அமைச்சர்களில் உயிருடன் இருப்பது நான் மட்டுமே. அவுரங்கசீ பப்பால் சிறைவகைக்கப்பட்ட ஜாஜஹான் போன்ற அவருடைய தற்போதைய நிலை என் இதயத்தையே கசிய வகைக்கிறது. அவ்வப்போது அவர் சொல்லும் சின்னச்சின்ன அறிவுரைகளைக் கேட்க கட்சி மலேட்டம் கேட்பதில்லை. அவருடைய பச்சை கட்சிக்கு உவப்பில்லாத போது கட்சிப் பத்திரிகைகளில் கேட்க அது வளியாவதில்லை. ஒவ்வொரு வளையிக்கிழமையும் அவர் கட்சி செயலாளர்களைச் சந்தித்து விட்டுப் படியிறங்கி வரும் போதில்லாம், அவர் சம்பந்தமேயில்லாத ஒன்றைப் பச்சை வண்ணி இருக்கிறது. இன்று அவர் சொல்வது கேட்ட, போனமுறை அவர் சொன்னதை மறுதலிக்கும் விதமாகத்தான் உள்ளது.

